

Predmet: *Emini* (Miloš Simonović i Dragiša Marković)

Okružni sud u Nišu

Poslovni broj: K.br 30/04

Glavni pretres: 24. decembar 2004.

Izveštaj: Mojca Šivert, advokat FHP-a

Saslušanje svedoka Slaviše Ivanovića

Svedok je u toku 1999. godine radio u SUP-u u Prištini, kao vođa sektora u I policijskoj stanici, gde je radio i rezervista Simonović. Optuženog Markovića zna iz viđenja, ali ne zna gde ga je viđao. U vreme kada se ovaj događaj desio, I policijska stanica je bila dislocirana i podeljena u grupe, a optuženi Simonović nije bio u njegovoj grupi, i ne seća se u kojoj je grupi bio, ni gde se nalazio. Zna da su svi pripadnici policije od vatrenog oružja posedovali automatsku pušku M 70, kalibra 7,62 mm, kao i pištolj. On je bio zadužen pištoljem CZ 99 kalibra 9 mm. Nije mu poznato da li je optuženi Simonović bio zadužen istim pištoljem. Ti pištolji nisu imali prigušivače. Prema njihovoj fabričkoj izradi i konstrukciji prigušivači nisu mogli da se postave bez dodatnih radova i dogradnje neophodnih delova. Ako bi neko to uradio, to ne bi bio službeni pištolj i on ne bi mogao da ga koristi kao policajac. Kritičnog dana radio je u smeni od 16:00 do 24:00 časa i bio je obavešten da je došlo do ubistva u naselju Ulpijana u soliteru P plus 8/2 na trgu Jurija Gagarina. Dobio je naređenje da ode na lice mesta i utvrdi šta se dogodilo. Seća se da se stan nastradalog nalazio na prvom spratu, i to levo od stepeništa. Ne seća se da li je ulazio u sobu ili je samo došao do vrata, niti gde se nastradali nalazio, ni u kakvom položaju je bio. Seća se da je tu bila supruga nastradalog i da je zapomagala. Nije čuo da je bilo kome rekla ko je njenog supruga ubio. Svedok ju je pitao na koga sumnja, a ona je rekla da ne zna. Svedok je napomenuo da zna da je u hodniku bio i optuženi Simonović i da je bio u civilnom odelu. Prema spoljašnjem izgledu je zaključio da kod sebe nema oružje. Video je tu i druge stanare, i čini mu se da je neko supruzi nastradalog dao vodu. Nije mogao da se seti detalja, ali mu se čini da je oštećena tražila da je optuženi Simonović negde odvede. Čini mu se da je oštećena pominjala neki novac, ali nije siguran da li je govorila da je neko odneo novac. Ne seća se do kada je ostao u toj zgradi. Sutradan su ga zvali operativni radnici policije, pa je zajedno s njima lišio slobode optuženog Simonovića, i to na ulici. Tada je bio u uniformi policije. Seća se da su od njega oduzeli pištolj, ali se ne seća da li su oduzeli i automatsku pušku. Nije mu bilo poznato koje su sve radnje preduzete radi obezbeđivanja dokaza.

Iako je 12.05.1999. godine izjavio da mu je oštećena rekla da zna ko su lica koja su ubila njenog supruga, da su imali policijske odnosno vojne uniforme, ali da ih nije bliže identifikovala, svedok se danas ne seća pojedinosti vezanih za sam događaj.

Komentar:

Svedok se po ulasku u sudnicu srdačno pozdravio s optuženim Simovićem. Svedok je o stvarima koje nisu bitne govorio do najsitnijih detalja, dok se o samom događaju gotovo ničega nije sećao.

Saslušanje svedokinje Danijele Lazić

Svedokinja je u vreme ubistva bila devojka optuženog Simonovića. Kritičnog dana je otišla kod koleginice Ljiljane, koja je živela u zgradi u kojoj je živeo optuženi Simonović, da joj ofarba kosu. Optuženi Simonović je svratio, iako ga ona nije zvala da dođe. Nije mogla da se seti da li je imao uniformu ili ne, ali je sigurna da nije imao oružje kod sebe. Kolege su ga čekale ispred zgrade, pozivali su ga sirenom da pođe s njima jer je trebao da radi. Nije čula da se išta neobično dešava u zgradi. Iz zgrade je izašla pre 20:00 časova, a u hodniku nije sreala nikoga. Posle tog događaja nije ga videla, osim jednom, u Kragujevcu 2000. godine. Svedokinja ne poznaje oštećenu, kao ni optuženog Markovića.

Saslušanje svedoka Zorana Džudovića

Svedok je u vreme ubistva živeo na Kosovu i bio u rezervnom sastavu policije, u prvoj policijskoj stanici. Pripadnici rezervnog sastava su bili smešteni u privatnoj kući. S njim je bio i optuženi Simonović. Nisu bili u bliski. Nije mogao da se seti ko je u kojoj smeni radio, jer je to određivao pretpostavljeni. Rezervisti su zaduživali automatske puške kalibra 7,62 mm i pištolje „tetejce“ kalibra 7,62. To oružje nije imalo prigušivače. Samog događaja se seća po tome da je optuženi Simonović lišen slobode. Svedok se seća da su ga tada ispitali da li je optuženi izlazio, kuda i kada.

Komentar:

Svedok je jedini govorio u prilog optužnici. U istrazi je izjavio da je optuženi Simonović tog dana više puta dolazio i odlazio iz stanice, da je bio uzrujan, da se nikom nije javljao.

Saslušanje svedoka Miodraga Jankovića

Svedok je u vreme događaja bio komandir prve policijske stanice u Prištini. Njegovi najbliži saradnici su bili razmešteni po privatnim kućama u Prištini i sa njima je održavao radio-vezu. Poznato mu je da je optuženi Simonović bio u rezervnom sastavu policije, raspoređen u njegovoj policijskoj stanici, i to u sektoru koji je obezbeđivao studentski dom i naselje Ulpijana. Komandiri za taj deo grada bili su Željko Ostojić i Borislav Kjažer. Što se tiče naoružanja rezervnog sastava zaduživani su pištolji M 57 kalibra 7,62, ali moguće je da je neko imao i pištolje M 70 kalibra 7,65 mm i automatske puške M 70 ili M 70 kalibra 7,62. Nisu zaduživani prigušivači jer su takvo naoružanje mogli su posedovati samo pripadnici specijalnih policijskih jedinica. Svedok je kritične večeri čuo preko radio stanice da je došlo do nekog ubistva na trgu Jurija Gagarina, ali pošto to nije bilo u njegovoj nadležnosti nije ništa preduzimao. Sutradan je od kolege Slaviše Ivanovića čuo da je optuženi Simonović lišen slobode, ali nikakve detalje u vezi s tim nije znao. U vezi sa samim događajem ne poseduje nikakva saznanja.

Punomoćnica oštećene je predložila da se sasluša Stević Ljubinko (Čarli) - treća osoba koja je ušla u stan.

Tužilac je obavestila Sud da će precizirati optužnicu i da traži rok od 30 dana.